

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114224857
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5114224857.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: I. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov: matky PaedDr. S. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, XXX XX G. - O., štátna občianka SR, zastúpenej spoločnosťou: AK JUDr. Andrea Vladárová, s.r.o., so sídlom Dolný Val 11, 010 01 Žilina, IČO: 47 256 389 a otca V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX G., v konaní o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 30P/174/2014-201 zo dňa 03. 08. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 30P/174/2014-201 zo dňa 03. 08. 2015 potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej I. výživným vo výške 150,00 Eur mesačne s účinnosťou od 01.07.2014, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Nedoplatok na výživnom splatný za obdobie od 01.07.2014 do 31.08.2015 vo výške 700,00 Eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 30,00 Eur k rukám matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh matky na zvýšenie výživného zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Týmto zároveň zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 7C/58/2011-43 zo dňa 28.09.2011 v časti výživného na maloletú I..

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že matka sa svojím návrhom podaným na Okresný súd v Žiline dňa 23.07.2014 domáhala, aby súd zvýšil výživné na mal. I. vzhľadom k tomu, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom v roku 2011 došlo k zmene pomerov na strane maloletej. Uviedla, že mal. I. navštevuje 2. ročník ZŠ. Má výdavky v súvislosti so stravou i ošatením. Za výučbu cudzieho anglického jazyka matka platí sumu 40,00 Eur za polrok, za modelársky krúžok sumu 20,00 Eur polročne, za výtvarný krúžok sumu 10,00 Eur ročne a za stravu v škole 25,00 Eur mesačne. Poukázala na to, že s dcérou bývajú v rodinnom dome a jej výdavky pozostávajú z platenia inkasa mesačne v zálohových platiach vo výške 165,00 Eur mesačne, voda vo výške 126,00 Eur za pol roka, spláca tiež v sume 274,00 Eur mesačne.

Okresný súd citoval ust. § 28 ods. 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 Zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) a konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania, dospel súd k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je dôvodný. Naposledy rozhodoval o výživnom na maloletú I. Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 7C/58/2011-43 zo dňa 28.09.2011, ktorým manželstvo jej rodičov rozviedol a schválil rodičovskú dohodu, ktorou bola mal. I. sa zverená do osobnej starostlivosti matky

a otec sa zaviazal prispievať na jej výživu výživným vo výške 100,00 Eur mesačne. Styk s maloletou súd neupravil. Príjem matky v tom čase predstavoval 500,00 Eur a príjem otca vo výške 748,00 Eur v čistom mesačne. I. mala v tom čase 5 rokov a navštevovala MŠ. Výdavky predstavovali poplatky za MŠ v sume 50,00 Eur, za anglický jazyk 30,00 Eur polročne a za výtvarný krúžok v sume 30,00 Eur polročne, výdavky na oblečenie maloletej sumu 40,00 Eur mesačne.

Pri svojom rozhodovaní o zmene výživného prvostupňový súd porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase vydania rozhodnutia. Súd porovnal u oboch rodičov navzájom možnosti, schopnosti a majetkové pomery, prihliadol k odôvodneným potrebám maloletej. Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov. Súd preto skúmal skutočnosti odôvodňujúce zmenu pomerov.

Matka je v súčasnosti zamestnaná. Jej priemerný čistý mesačný zárobok sa zvýšil, v súčasnej dobe predstavuje okolo 664,00 Eur mesačne. Býva v rodinnom dome, ktorý je po vyporiadaní BSM v jej výlučnom vlastníctve. V dome sú dve bytové jednotky. V jednom byte bývajú jej rodičia, v druhom byte býva matka spoločne so sestrou, jej manželom a ich dvomi deťmi. Matka uviedla, že sestra býva u nej, nakoľko sa jej narodilo dieťa. Sestra síce vlastní byt, tento však prenajíma. Od januára 2015 platí sestra matke na bývanie sumu 60,00 Eur mesačne, keďže prispieva na bývanie aj sestra. Matka tiež uviedla, že občas býva aj u svojho priateľa. Spláca tiež hypotekárny úver vo výške mesačne 274,00 Eur, keďže z neho po vyporiadaní BSM vyplatila otca maloletej z rodinného domu, ktorý mali v spoluvlastníctve. Okrem domu matka nie je vlastníčkou iných nehnuteľností, ani hnuťelných vecí väčšej hodnoty.

Maloletá I. bude od septembra 2015 žiačkou 4. ročníka ZŠ. Má bežné výdavky so stravou, ošatením, so školou. Za výtvarný krúžok platí poplatok na pol roka sumu 50,00 Eur a za modelársky krúžok sumu 25,00 Eur na polrok. Za anglický jazyk sa poplatok neplatí, zakupuje si len učebnice.

Otec je naďalej zamestnaný, taktiež jeho čistý mesačný príjem sa zvýšil a v súčasnej dobe predstavuje okolo 885,00 Eur + diéty, ktoré sú mu vyplácané mesačne v priemere okolo 165,00 Eur. Otec tiež spláca úver vo výške 96,25 Eur mesačne, ktorý si zobral na rekonštrukciu 3-izbového bytu, zakúpeného z prostriedkov, ktoré dostal od matky maloletej pri vyporiadaní BSM. V súčasnej dobe býva u brata, pretože byt je v rekonštrukcii. V tomto byte teraz býva jeho kamarát, ktorému ho poskytol na bývanie, keďže sa ocitol v nepriaznivej situácii v súvislosti s rozvodom. Kamarát platí poplatky súvisiace s bývaním v byte, no nájomné mu neplatí, pretože byt je v rekonštrukcii. Kamarát súhlasil s tým, že počas jeho pobytu, môže otec naďalej byť rekonštruovať. Otec uviedol, že preto nemôže žiadať nájomné od svojho kamaráta, ktorý bude v byte bývať len do času, kým ho otec bude rekonštruovať. Otec platí svojmu bratovi za bývanie mesačne sumu 60,00 Eur a za byt bude platiť poplatky 140,00 Eur nájomné a 20,00 Eur inkaso + TV. Okrem toho platí si otec životnú poisťku, vo výške 52,00 Eur mesačne. Má tiež bežné výdavky so stravou a ošatením.

Okresný súd dospel k záveru, že je nepochybné, že od posledného rozhodovania súdu o výživnom na maloletú I. v mesiaci september 2011, do podania návrhu na zvýšenie výživného na ňu dňa 23.07.2014 došlo k zmene pomerov na strane maloletej. Maloletá I. podrástla, zvýšili sa preto výdavky na ňu spojené so stravou i ošatením. I. začala tiež navštevovať ZŠ; od septembra 2015 bude žiačkou 4. ročníka a preto sa zvýšili výdavky na ňu aj v súvislosti so školskou dochádzkou. Zmena pomerov nastala aj na strane matky, u ktorej oproti poslednému rozhodovaniu zvýšil príjem o sumu 164,00 Eur mesačne. Rovnako došlo však aj k zvýšeniu príjmu u otca o sumu okolo 137,00 Eur mesačne, ktorému sú zároveň vyplácané diéty v sume okolo 165,00 Eur mesačne. Súd prihliadol na to, že otec platí maloletej detské investičné poistenie vo výške 19,10 Eur mesačne. Zároveň prihliadol aj na majetkové pomery rodičov - matka je výlučnou vlastníčkou rodinného domu a otec vlastní 3-izbový byt. Prvostupňový súd preto zvýšil výživné na Maloletú I. na sumu 150,00 Eur mesačne s účinnosťou od začiatku mesiaca, v ktorom podávala matka návrh na zvýšenie výživného, teda o 50,00 Eur oproti poslednej úprave, ktorá suma výživného zodpovedá odôvodneným potrebám maloletej s prihliadnutím na možnosti a schopnosti jej otca. Zároveň súd poznamenal, že nepreskúmal naposledy určenú výšku výživného, teda či bola v tom čase určená v primeranej výške, ale len zisťoval, aká zmena pomerov nastala od posledného rozhodovania súdu na strane maloletej i jej rodičov. Matka si zároveň svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej plní aj osobnou starostlivosťou a uspokojovaním jej bytovej potreby. Matke maloletej je vyplácaný rodinný prídavok vo výške 23,52 Eur, z ktorého matka uhrádza tiež časť odôvodnených potrieb maloletej. Otec tiež zakúpil maloletej ošatenie a športové potreby, zobral ju na výlet do Anglicka. Podľa názoru súdu by sa otec mohol s dcérou stretávať vo väčšom rozsahu.

Súd tiež poznamenal, že je povinnosťou obidvoch rodičov venovať všetky sily k čo najoptimálnejšiemu zaisteniu výživy a ďalších potrieb svojho dieťaťa podľa svojich faktických schopností a možností v súlade s ustanovením § 62 Zákona o rodine. Každý rodič má v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až

následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Naposledy bolo určené výživné vo výške 100,00 Eur mesačne. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.07.2014 do 31.08.2015 vo výške 700,00 Eur (14 mesiacov x 50,00 Eur = rozdiel medzi naposledy určeným výživným a zvýšeným výživným) súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 30,00 Eur k rukám matky spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. V prípade nezaplatenia jednej splátky, sa stane splatným celý nedoplatok.

Vo zvyšnej časti, v ktorej matka žiadala určiť výživné na maloletú od podania návrhu, okresný súd návrh matky z uvedených dôvodov zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania okresný súd odôvodnil ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p..

Zároveň súd v súlade s ust. § 163 ods. 2 O.s.p. rozhodol o zmene rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/58/2013-43 zo dňa 28.09.2011 v časti výživného určeného na maloletú I..

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, že odvolací súd uloží otcovi platiť na maloletú I. výživné v sume 250,00 Eur mesačne s účinnosťou od 01.07.2014, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, alternatívne navrhla rozhodnúť o úhrade súdom stanovenej časti výživného na osobitný účet maloletej, ktorý bude mať matka povinnosť na základe rozhodnutia súdu zriadiť. Zároveň žiadala rozhodnúť o nedoplatku otca na výživnom za obdobie od 01.07.2014 do rozhodnutia súdu, s povolením otcovi tento splácať v splátke vo výške 150,00 Eur mesačne k rukám matky spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. Alternatívne navrhla napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Uviedla, že stotožňuje sa so závermi a dôvodmi okresného súdu uvádzanými v napadnutom rozhodnutí, ktoré podmienili zvýšenie výživného na maloleté dieťa s ohľadom na zvýšenie jej odôvodnených potrieb. Podľa jej názoru však súd nesprávne vyhodnotil okolnosti, pre stanovenie výšky výživného na maloletú I.. Matka poukázala na zákonné kritériá, kombináciou ktorých má súd dospieť ku konkrétnej výške výživného. Z dokazovania vykonaného pred okresným súdom vyplynulo, že každodennú starostlivosť o dieťa, bývanie a všetky náklady s maloletou hradí výlučne matka. V dôsledku toho má otec vytvorené jednoznačne priaznivé prostredie a možnosť venovať sa svojmu osobnostnému rastu, povolaniu a sebarealizácii. Okrem toho u matky treba prihliadnúť na rozsah jej starostlivosti, ktorá je v plnej miere výlučne na nej, ktorú okresný súd nezohľadnil vôbec. Matka počas celého konania poukazovala na to, že otec sa od posledného rozhodovania súdu o maloletej s dieťaťom vôbec nestýka, netráva s ním žiaden čas, či už počas víkendov alebo voľných dní, prázdnin, sviatkov a pod.. Ak aj strávil s dcérou 5 dní v Anglicku u svojho kamaráta, táto okolnosť nemôže vyvážiť každodennú starostlivosť matky o dcéru. Styku otca s maloletou nemôže brániť ani okolnosť, že otec pracuje na stavbe. Nič mu totiž nemôže brániť v tom, aby strávil s dcérou dovolenku, či predĺžený víkend, popoludnie a pod.. Navyše, matka je toho názoru, že otcovi nemôžu byť zohľadnené zo strany súdu ani naturálne plnenia vo vzťahu k maloletej tak, ako to konštatoval okresný súd, keďže sa nejedná o pravidelné príspevky. Otec tak učinil len demonštratívne pred pojednávaním. Z dokazovania vykonaného pred okresným súdom vyplýva, že otec jej kúpil pred pojednávaním 1ks športovej veci - snowboard, ktorý nebol nevyhnutný, keďže bolo po zimnej sezóne a po lyžiarskom zájazde, ktorý už maloletá absolvovala. Rovnako nebolo nevyhnutné bez konzultácie s matkou zakúpiť maloletej ošatenie. Tieto veci maloletá vôbec nenesie, nepotrebuje ich a nemá ich ani u seba. Finančné položky, ktoré zodpovedajú takto zakúpenému tovaru sú preto podľa matky zanedbateľné. Matka na pojednávaní dňa 13.05.2015 predložila súdu rozpis nákladov podporených podloženými dôkazmi, z ktorých špecifikovala výdavky na dieťa samostatne, a tiež výdavky, ktoré má s dieťaťom spoločné i svoje vlastné výdavky. Súd tieto dôkazy v napadnutom rozsudku špecifikoval, ale nie všetky dostatočne odôvodnil a vyhodnotil. Matka v konaní tiež preukázala, že zabezpečuje potreby svojho dieťaťa v ňou preukázateľnom rozsahu. Tieto je podľa jej názoru potrebné považovať všetky za odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Odvolateľka tiež vyslovila názor, že napadnuté rozhodnutie je nepresvedčivé a nespĺňa základné požiadavky kladené na spravodlivý proces a preskúmateľnosť rozhodnutia. Okresný súd tiež vôbec neprihliadol, nevyhodnotil a nezdôvodnil vyjadrenie samotného otca ohľadne nutnosti relaxovať sa, navštevovať plaváreň, saunu, kino, pri ktorých deklaruje mesačné výdavky v čiastke 3,00 až 5,00 Eur, do sauny v sume 10,00 až 20,00 Eur, do kina a kultúrne vyžitie v sume 10,00 Eur, a to z hľadiska jeho životnej úrovne. Za neodôvodnený výdavok považuje matka i splácanie jeho stavebného úveru vo výške 96,25 Eur mesačne na zakúpenie 3-izbového bytu. Podľa jej názoru sa jedná o neprimeranú investíciu. Otec žije sám, nemá inú rodinu a preto si mohol zakúpiť menší byt. Ak otec byt kúpil za sumu 58.000,00 Eur, nemusel sa vôbec zaťažovať

úverom, keďže matka mu vyplatila z titulu vyporiadania BSM sumu 75.000,00 Eur. Otec mal teda po zaplatení kúpnej ceny za byt k dispozícii ešte sumu 12.000,00 Eur, ktorá je podľa názoru odvolateľky dostatočná na primeranú rekonštrukciu bytu. Rovnako matka považuje za neodôvodnený výdavok otca cestovné v sume 51,00 Eur mesačne, keďže cestovné mu v rámci výkonu jeho profesie hradí zamestnávateľ. Za nedôvodný považuje matka aj výdavok 52,00 Eur mesačne na životnú poisťku, ktorú otec odôvodňoval tým, že pracuje na stavbách a v prípade vážneho úrazu by mal problém vyžiť len z nemocenských dávok. Matka zdôraznila, že životná poisťka sa uzatvára pre prípad smrti, pričom mesačný náklad pri uzatvorení úrazového poistenia je omnoho nižší ako pri životnom poistení. Navyše, otec označil ako oprávnenú osobu na výplatu poistnej sumy I. Z.. Neopodstatnený výdavok je podľa názoru matky aj výdavok otca na telefón vo výške 100,00 Eur mesačne, keďže používa firemný telefón, ktorý mu je preplácaný zo strany zamestnávateľa. Pokiaľ otec platí dieťaťu detské investičné poistenie vo výške 19,10 Eur, matka zdôraznila, že s týmto poistením otec disponuje výlučne sám - on určuje, komu budú finančné prostriedky vyplatené. Maloletá nemá preto z toho poistenia žiadny profit. Matka akcentovala, že okresný súd vôbec nezohľadnil, že príjem otca predstavuje v priemere 1.054,00 Eur netto mesačne (885,00 Eur je jeho čistý mesačný príjem + 169,00 Eur diéty). Jeho príjem je teda niekoľkonásobne vyšší ako príjem matky vo výške 664,00 Eur mesačne, a to za stavu, že každodennú starostlivosť o dieťa zabezpečuje výlučne matka sama bez súčinnosti otca, ktorý sa s dcérou nestretáva a netrávi s ňou žiaden čas. Okresný súd sa v rámci rozhodovania vo veci vôbec nezaoberal otázkou, že otec k 06.03.2014 disponuje úsporami na detskom životnom poistení odkupnou sumou 464,13 Eur, ktorá je aktuálne vyššia. K 28.02.2014 na životnom poistení odkupnou sumou 959,52 Eur, ktorá je tiež aktuálne vyššia, ani skutočnosťou, že otec je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX v k. ú. R., a to množstva pozemkov o značnej výmere, konkrétne KN-C parc. č. 30 zastavané plochy a nádvoría o výmere 335 m², KN-C parc. č. 31 záhrady o výmere 566 m², KN-C parc. č. 282/8 orná pôda o výmere 2.498 m², KN-C parc. č. 282/35 zastavané plochy a nádvoría o výmere 237 m², KN-C parc. č. 282/36 trvalé trávne porasty o výmere 180 m², KN-C parc. č. 282/37 ostatné plochy o výmere 4 m², KN-E parc. č. 214 orná pôda o výmere 7.472 m², KN-E parc. č. 283 trvalé trávne porasty o výmere 1.248 m², KN-E parc. č. 486 orná pôda o výmere 4.492 m², domu súpisné č. 69, situovanom na pozemku KN-C parc. č. 30 a humna situovaného na pozemku KNC parc. č. 30. Pokiaľ sa otec v konaní bránil, že tieto nehnuteľnosti vlastnil ešte v čase pôvodného rozhodovania súdu o výživnom, z rozsudku Okresného súdu Žilina vydaného v konaní pod sp. zn. 7C/58/2011 je nesporné, že tieto majetkové hodnoty neboli v rámci rozhodovania súdu známe a súd v tom čase vychádzal len z jediného deklarovaneho príjmu otca vo výške 748,00 Eur.

Matka tiež navrhla odvolaciemu súdu doplniť dokazovanie o aktuálny príjem otca za obdobie od 04/2015 do dňa rozhodovania odvolacieho súdu (mzdy, ale aj vyplatené náhrady za cestovné a diéty) ako aj zistiť ING životnej poisťovne a.s. aktuálny zostatok finančných prostriedkov investičného životného poistenia číslo zmluvy 71971475 a detského investičného poistenia číslo zmluvy 72910123 ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu. Podľa názoru matky zárobkové možnosti a schopnosti otca opodstatňujú zvýšenie výživného na maloletú vo výške 250,00 Eur mesačne. Zdôraznila pritom, že samotný kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 08.04.2015 navrhol zvýšiť výživné na maloleté v sume 200,00 Eur mesačne, ktorý vychádzal z príjmu otca 890,00 Eur mesačne s prihliadnutím, že otec nemá žiadnu inú ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Otec má vyššiu životnú úroveň aj s prihliadnutím na to, že sám uviedol, že na stravu vynaloží mesačne okolo 300,00 Eur a ešte má aj stravné lístky ako zamestnanec. Okrem toho uviedol, že pokiaľ je na týždňovke, má 24 hodín diéty a keď dochádza podľa potreby. Matka tiež nesúhlasila s výškou splátok na výživnom tak, ako ich určil okresný súd vzhľadom na majetkové pomery otca; vzhľadom na majetkové pomery otca by bola primeraná splátka vo výške 150,00 Eur mesačne.

Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní dôsledne vychádzal z ust. § 62 Zákona o rodine, pričom prihliadol aj na osobnú starostlivosť matky o maloletú, berúc do úvahy odôvodnené potreby maloletej i zárobkové pomery rodičov maloletej aj ich schopnosti a možnosti a zmenu pomerov, ktorá nastala od posledného rozhodnutia súdu o výživnom (rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 7C/58/2011-43 zo dňa 28.09.2011), ktorým bola určená vyživovacia povinnosť otca na maloletú v sume 100,00 Eur mesačne. Primerane zmene pomerov určil zvýšenie výživného o sumu 50,00 Eur mesačne. Od posledného rozhodovania došlo k podstatnému zvýšeniu príjmu matky maloletej, ktorá v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti mala príjem 500,00 Eur mesačne a v súčasnosti predstavuje sumu 664,00 Eur mesačne. U otca pri poslednej úprave vyživovacej povinnosti bol preukázaný príjem

748,00 Eur netto mesačne a v súčasnosti predstavuje sumu 885,00 Eur + diéty, ktoré sú mu vyplácané mesačne v priemere okolo 165,00 Eur, keďže pracuje na stavbách mimo svojho trvalého bydliska. Tieto prostriedky sú však určené na zabezpečenie stravy - predovšetkým v reštauračných zariadeniach, pretože na stavbe nemá možnosť prípravy stravy tak, aby náklady na stravu boli hospodárnejšie, ako keby sa stravoval v mieste svojho bydliska. Príjem rodičov maloletej teda oproti predchádzajúcemu rozhodnutiu u oboch rodičov vzrástol o rovnakú úroveň. Ďalšia zmena pomerov nastala na strane maloletej, ktorá v čase posledného rozhodovania súdu v mesiaci 09/2011 navštevovala materskú školu a v čase rozhodovania súdu v tejto veci na základe zmeny pomerov je od 09/2015 žiačkou 4. ročníka základnej školy a má bežné výdavky súvisiace so stravou, ošatením a so školou a zvýšené výdavky oproti stavu, ktorý platil v čase posledného rozhodovania súdu. Jedná sa najmä o výdavky súvisiace s aktivitami maloletej v modelárskom krúžku v sume 4,17 Eur (20,00 Eur : 6 mesiacov = 4,17) a vo výtvarnom krúžku 8,33 Eur mesačne (50,00 Eur : 6 mesiacov = 8,33). Pri zohľadnení zvýšených výdavkov v súvislosti s návštevou ZŠ maloletou a nie výrazne zvýšených nákladov na oblečenie a obuv, (pretože u maloletej navštevujúcej materskú školu sú približne rovnaké výdavky na oblečenie a obuv), prvostupňový súd zohľadniac zmenu pomerov, ktorá nastala od posledného rozhodnutia súdu stanovil vyživovaciu povinnosť o 50,00 Eur mesačne vyššiu, ktorá suma v celom rozsahu túto zmenu pomerov odzrkadľuje. Otec sa s maloletou dcérou stýka v rámci svojich možností. Dieťa je vo veku 10 rokov a samo rozhoduje o tom, kedy cíti potrebu byť s ním a podľa dohody s ním sa následne s otcom aj stretne. Telefonicky sa s ním kontaktuje a v dňoch, keď to vyhovuje obom, sa spoločne stretnú. Tvrdenia matky o tom, že otec okrem výživného na dcéru sa iným spôsobom nepodieľa na jej výchove a výžive, nie sú pravdivé. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že otec platí dieťaťu mesačne poisťné v sume 19,10 Eur titulom detského investičného poistenia, okrem toho aj kúpou rôznych potrieb pre maloletú sa podieľa na výdavkoch spojených s výživou maloletej. V konaní bolo preukázané, že dňa 01.11.2014 zakúpil otec maloletej kabát, sveter, tri topy v celkovej sume 83,28 Eur, dňa 02.11.2014 vestu za 24,99 Eur, kufríkové potreby na maľovanie pre realizáciu záujmov maloletej, plátno na maľovanie, napínaciu plachtu a bielizeň za 79,98 Eur, dňa 19.12.2014 korčule za 23,45 Eur, dňa 04.01.2015 nohavice, top a ponožky za 35,85 Eur, dňa 27.03.2015 vychádzkovú obuv za 24,90 Eur, dňa 27.03.2015 nohavice a kabát za 49,90 Eur, dňa 18.04.2015 hračku za 4,99 Eur a dňa 14.04.2015 snowboard, vrátane kompletného príslušenstva za 162,97 Eur a iné veci. Zakúpenie snowboardu po sezóne bolo výslovným na želanie maloletej, ktorá chcela mať vlastný snowboard po tom, čo ho na zimnej dovolenke mala požičaný. Celková suma okrem výživného za uvedené obdobie na týchto výdavkoch u otca predstavuje za obdobie mesiacov 11/2014 až 04/2015 sumu 470,20 Eur, čo je cca 80,00 Eur mesačne. Aj v mesiaci 04/2015 otec maloletej zakupoval rôzne potreby vrátane obdobia, keď trávili dovolenku v Anglicku. Je teda nepochybné, že dieťa sa podieľa na životnej úrovni obidvoch rodičov. Otec tiež zdôraznil, že maloletá v roku 2015 absolvovala spolu s matkou a jej priateľom dovolenku v Chorvátsku, v Dubaji a spolu s otcom strávila týždňovú dovolenku v Anglicku. Zárobné pomery matky tak, ako ich sama popísala tak, ako boli konštatované v napadnutom rozhodnutí sú však také, že umožnili, aby sa matka zúčastnila v roku 2015 aj poznávacieho pobytu v Petrohrade spolu s jej partnerom. Z prehľadu dovolení, ktoré absolvovala matka maloletej, čiastočne aj s maloletou je zrejmé, že životná úroveň matky je v porovnaní s pomermi iných mimoriadne vysoká. Námietaťka matky o nepresvedčivosti a nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia je podľa názoru otca neopodstatnená, pretože okresný súd sa podrobne zaoberal v rozsahu potrebnom na zistenie skutkového stavu všetkými skutočnosťami a presvedčivo a určitým spôsobom vyjadril v odôvodnení rozhodnutia aké dôkazy pri rozhodovaní považoval za rozhodujúce a akými úvahami sa spravoval pri rozhodovaní vo veci. Pokiaľ matka namietala, že otec vlastní nehnuteľnosť zapísané na LV č. XXX pre k. ú. R., na ktoré súd pri rozhodovaní o výživnom v súdnej veci neprihliadol, otec zdôraznil, že tieto nehnuteľnosti vlastnil už v čase poslednej úpravy pomerov k maloletej, matka o ich vlastníctve vedela, keďže otec ich nadobudol ešte v roku 2001 v súvislosti so zmluvou o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, ktorej vklad vlastníckeho práva bol povolený pod V 4530/01. Od posledného určenia výživného v tomto smere u otca teda nedošlo k žiadnej zmene pomerov. Čo sa týka detského investičného poistenia k poisťnej zmluve č. 72910123, ktorú uzavrel otec maloletej v prospech maloletej I. Z. s mesačným poisťným 19,10 Eur, toto otec platí maloletej od založenia poistenia dňa 23.02.2007, doposiaľ ho nezrušil a ani nemá záujem o jeho zrušenie, pretože v prípade poisťnej udalosti maloletej by boli pokrývané z poistenia poisťnej sumy pre maloletú ako poistenú. Odkupná hodnota, ktorá sa uvádza v podaní ING, životná poisťovňa a.s. zo dňa 06.03.2014 je hodnota pre prípad predčasného ukončenia poistenia a otec doposiaľ neučinil žiadne úkony k tomu, aby k takémuto ukončeniu poistenia došlo a ani tak nemieni v budúcnosti urobiť. Pokiaľ ide o investičné poistenie poisteného V. Z. na základe poisťnej zmluvy č. 71971475, ktoré otec platí mesačne v sume 52,00 Eur od 21.02.2002, (kedy bolo

poistenie založené, t. j. ešte pred uzavretím manželstva rodičov maloletej), otec podotkol, že pracuje na rizikových pracoviskách, na stavbách ciest a diaľnic v rámci územia SR, preto je dôležité, aby mal uzavreté poistenie pre prípady tak, ako sú špecifikované v poistnej zmluve. Otec je toto poistné schopný platiť zo svojho príjmu. Nie je však možné vychádzať zo stavu, že otec maloletej môže disponovať sumou 959,52 Eur, prípadne vyššou čiastkou, keďže táto suma bola vyčíslená pre prípad zrušenia životného poistenia. Je paradoxné, že matka maloletej, ako jeden z hlavných dôvodov, pre ktorý podala návrh na zvýšenie výživného uviedla splácanie úveru vo výške 274,00 Eur mesačne, no v odvolaní nepovažuje výdavok otca na stavebný úver v sume 96,25 Eur za dôvodný, napriek tomu, že v konaní je preukázané, že v súvislosti s kúpou podielu polovice domovej nehnuteľnosti č. 103, vrátane pozemkových nehnuteľností, ktoré následne pripadli do výlučného vlastníctva matky maloletej, si nevyhnutne potreboval zabezpečiť bytové pomery kúpou bytu, na rekonštrukciu ktorého potreboval okrem finančnej čiastky na vyporiadanie jeho podielu BSM v sume 70.000,00 Eur, aj ďalšie finančné prostriedky z úveru, ktorý doposiaľ spláca. Pokiaľ kolízny opatrovník navrhol zvýšiť výživné na sumu 200,00 Eur mesačne otec podotkol, že rozhodujúce hľadisko v rámci rozhodovania súdu o zmene výšky výživného je zmena pomerov, ktorá nastala od posledného rozhodnutia súdu, čo do základu a rozsahu. Navyše, okresný súd pri svojom rozhodovaní zoberal do úvahy aj výšku diét, ktoré vypláca otcovi jeho zamestnávateľ. Otec sa však minimálne 20 dní v mesiaci zdržuje mimo svojho trvalého bydliska na stavbách, kde sa aj stravuje a nemôže si zabezpečiť stravu varením doma, ako matka maloletej. V prípade stravovania sa v reštauračných zariadeniach, ktoré sú u otca nutnosťou, sú výdavky na takto zakúpenú stravu podstatne vyššie, ako príprava stravy v domácom prostredí. Stravné lístky nie sú zamestnávateľom otcovi maloletej poskytované, keďže má vyplácané diéty podľa jednotlivých mesiacov. Okrem toho si musí otec maloletej zabezpečovať stravu v tých dňoch, keď mu nie sú vyplácané diéty, ktoré mesačne môžu predstavovať za 10 dní x 10,00 Eur je 100,00 Eur a okrem diét si musí zabezpečovať stavu aj počas služobnej cesty, pretože z diét, ktoré v prípade, že na stavbe pracuje 12 až 18 hodín v sume 6,30 Eur si otec zabezpečí len obed a nápoj, avšak nie ďalšie výdavky na raňajky, večere a nápoje. Z uvedeného dôvodu má otec výdavky na stravu počas služobnej cesty minimálne 5,00 Eur denne, čo za 20 odpracovaných dní na služobnej ceste predstavuje sumu 100,00 Eur a ďalších cca 100,00 Eur spotrebuje na stravu v čase, keď nie je na služobnej ceste. Návrhy na dokazovanie v odvolacom konaní podané matkou maloletej podľa názoru otca nie je dôvodné vykonávať, pretože okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z aktuálneho príjmu otca zo správy zamestnávateľa, v ktorej na výzvu súdu boli vyčíslené aj náhrady za diéty, nie za celé obdobie do rozhodnutia súdu, ktoré bolo vydané dňa 03.08.2015. Matka maloletej nežiadala v rámci prvostupňového súdu doplniť dokazovanie na zistenie príjmu až do rozhodnutia súdu. Rovnako nedôvodným je aj dokazovanie odkupnej hodnoty investičného životného poistenia a detského investičného poistenia, a to z dôvodov uvedených vyššie. Otec zdôraznil, že v konaní ide o výživné na dieťa vo veku 10 rokov, ktoré má bežné výdavky spojené so zabezpečením výživy, vrátane záujmových aktivít. Zdravotný stav maloletej je dobrý a nevyžaduje si zvýšené náklady. Súdom určené výživné v sume 150,00 Eur mesačne berúc do úvahy aj skutočnosť, že matka maloletej je v zmysle ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine zo svojho príjmu 664,00 Eur netto povinná podľa svojich schopností a možností a majetkových pomerov prispievať na výživu maloletej minimálne sumou 130,00 Eur mesačne, aj pri zohľadnení jej osobnej starostlivosti o maloletú. Výška týchto zdrojov, vrátane rodinných prídavkov, ktoré poberá matka maloletej v sume 23,52 Eur mesačne predstavuje spolu sumu 303,52 Eur a plne zodpovedá odôvodneným potrebám maloletej. Pokiaľ sa týka povolenia mesačných splátok na zameškané výživné, otec maloletej sa stotožňuje so záverom okresného súdu o ich výške, ktoré v tejto sume je schopný platiť bez ohrozenia svojej výživy spolu s bežným výživným v sume 150,00 Eur.

Kolízny opatrovník maloletého dieťaťa sa k odvolaniu matky nevyjadril. Vyslovil len svoj súhlas s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

Krajský súd, ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom podľa § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.), podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým

zisteniam a prejednávaniu veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Zákon o rodine umožňuje, ak sa zmenia pomery na strane rodičov, prípadne na strane detí samotných, aby výživné bolo novým spôsobom upravené (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Samozrejme, nejde o akúkoľvek zmenu, ale o takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné určené v predchádzajúcom rozhodnutí už nezodpovedá zmenenej situácii, a to jednak na strane osôb výživou povinných, tak i osoby k výžive oprávnenej. Takouto zmenou pomerov nie je teda akákoľvek zmena z hľadísk rozhodujúcich pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (§ 78 ods.3 Zákona o rodine).

Odvolacie námietky matky maloletého dieťaťa s ohľadom na uvedené kritéria krajský súd nepovažuje za dôvodné.

V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že na strane maloletej I. došlo od posledného určenia výživného súdu k zmene pomerov. Naposledy bolo o výživnom na maloletú I. rozhodované rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 7C/58/2011-43 zo dňa 28.09.2011, kedy v súvislosti s rozvodom manželstva jej rodičov, maloletú I. zveril do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil prispievať na jej výživu sumou 100,00 Eur mesačne. Príjem matky v tom čase predstavoval sumu 500,00 Eur netto mesačne a príjem otca sumu 740,00 Eur netto mesačne. Maloletá I. mala v tom čase 5 rokov, navštevovala materskú školu. Jej výdavky predstavovali sumu 50,00 Eur polročne ako platby na materskú školu, sumu 30,00 Eur mesačne na anglický jazyk a sumu 30,00 Eur mesačne na výtvarný krúžok a oblečenie mesačne v sume 40,00 Eur. Je nepochybné, že maloletá podrástla a zvýšili sa jej výdavky v súvislosti so stravou. V súčasnosti dieťa navštevuje základnú školu a od mesiaca 09/2015 je žiačkou 4. ročníka. Okresný súd správne uzavrel, že zmena pomerov nastala aj na strane matky maloletej, ktorej od posledného rozhodnutia súdu, ktorej príjem sa zvýšil o sumu 164,00 Eur mesačne. Rovnako u otca došlo od posledného určenia výživného k zvýšeniu príjmu o sumu 137,00 Eur mesačne. Zároveň sú mu vyplácané mesačne diéty v sume cca 165,00 Eur. Z ustálenej judikatúry súdov vo veciach výživného vyplýva, že súdy zohľadňujú diéty pre účely určenia výživného len vo výške 1/3, čo by v konkrétnej veci predstavovalo u otca sumu 56,33 Eur mesačne. Za takéhoto stavu je možné považovať za opodstatnený príjem otca vo výške 941,33 Eur. Preto tvrdenie matky, že mesačný príjem otca predstavuje sumu 1.054,00 Eur netto, nie je pravdivé. Tak ako vyplýva z dokazovania vykonaného pred okresným súdom, jeho čistý mesačný príjem predstavuje sumu 885,00 Eur a priemernú mesačnú sumu 169,00 Eur predstavujú diéty, ktoré majú svoje presné účelové určenie. Tak ako správne podotkol otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu, na cestných stavbách si ťažko môže pripravovať stravu sám. Je teda nevyhnutné, aby sa stravoval v stravovacích zariadeniach (zamestnávateľ mu zabezpečí jedno teplé jedlo denne), ďalšie výdavky na zabezpečenie pitného režimu a stravy tiež nemožno opomenúť, pretože nie sú zanedbateľné a sú plne opodstatnené. Okresný súd správne prihliadol pritom aj na platbu otca na detské investičné poistenie pre maloletú vo výške 19,10 Eur mesačne. Toto poistenie je uzavreté v prospech maloletej do budúcnosti. Príjem otca takúto platbu umožňuje. Súd I. stupňa tiež správne prihliadol na skutočnosť, že matka je výlučnou vlastníčkou rodinného domu a otec trojizbového bytu. Zároveň súd prihliadol aj na osobnú starostlivosť matky o maloletú, ktorá zároveň uspokojuje maloletej i jej bytovú potrebu. Navyše matka poberá rodinný prídavok na dcéru vo výške 23,52 Eur, z ktorého tiež uhrádza časť odôvodnených potrieb maloletej. Pokiaľ otec maloletej zakúpil ošatenie a športové potreby a zobral ju na výlet do Anglicka, tieto jeho výdavky nemohli zostať zo strany prvostupňového súdu nepovšimnuté. Sú totiž jeho plnením výživného na maloletú I. nad rámec jeho vyživovacej povinnosti určenej súdom. Tak ako vyplynulo z dokazovania vykonaného pred okresným súdom, otec pracuje na stavbách ciest a diaľnic a preto nedôvodnou je námietka matky ohľadne neopodstatnenosti jeho výdavkov na relax - plaváreň, saunu, kino a pod. Otec má fyzicky náročné povolanie, a preto je opodstatnené, že vynakladá primerané výdavky na regeneráciu svojej pracovnej sily. Jeho príjem tiež zodpovedá tomu, že môže dcére platiť investičné životné poistenie. Vzhľadom na rizikovosť pracoviska, na ktorom otec pracuje, nemožno považovať jeho investičné životné poistenie v sume 52,00 Eur mesačne za neopodstatnený výdavok. Odkupná hodnota životných poistení maloletej i jej otca je z hľadiska rozhodovania otca právne irelevantná. Obidve poistenia doposiaľ trvajú a

otec ich predčasne neukončil, a ani tak nemieni učiniť. Rovnako nemožno považovať za neopodstatnený výdavok otca na splácanie stavebného úveru v sume 96,25 Eur mesačne. Odvolací súd nespochybňuje (a táto skutočnosť nebola medzi účastníkmi sporná), že matka otca z titulu vyporiadania BSM vyplatila sumu 70.000,00 Eur. Matka sa tak stala výlučnou vlastníčkou rodinného domu s dvomi samostatnými bytovými jednotkami, ktorý účastníci nadobudli počas trvania manželstva. Za takéhoto stavu nemožno otcovi vyčítať, ak sa snaží vyriešiť si svoju bytovú situáciu zakúpením trojizbového bytu. Pokiaľ si tento byt vyžadoval rekonštrukciu (a netreba zabudnúť ani na náklady spojené s jeho zariadením), nemožno vyhodnotiť takýto výdavok ako neopodstatnený. Ani výčitka dočasného prenájmu bytu otcom neobstojí. Sama matka prenajíma byt svojej sestre s dieťaťom za situácie, že jej setra byt má a tento prenajíma. U matky maloletej došlo teda od posledného určenia výživného ku zmene majetkových pomerov, keďže nadobudla nehnuteľnosť, ktorú mala pôvodne v bezpodielovom spoluvlastníctve s otcom maloletej do svojho výlučného vlastníctva. Na uvedenom závere odvolacieho súdu nemôže nič meniť ani skutočnosť, že z tohto titulu mesačne spláca úver vo výške 274,00 Eur. Správnym bol tiež záver okresného súdu, ktorý pri svojom rozhodovaní nezohľadnil nehnuteľnosti, ktoré otec vlastní (zapísané na LV č. XXX pre k. ú. R., špecifikované v opravnom prostriedku matky). Tak ako vyplýva z vykonaného dokazovania, tieto nehnuteľnosti nadobudol otec ešte v roku 2001, t. j. počas trvania manželstva účastníkov a v tomto smere preto nedošlo k zmene jeho majetkových pomerov od posledného určenia výživného. Súd nemôže v tomto reparaovať predchádzajúce rozhodnutie súdu o výživnom na maloleté dieťa. Uvedený záver platí aj za predpokladu, že pri predchádzajúcom určení výživného na maloletú nebola táto okolnosť súdom zohľadnená. Odvolací súd zdôrazňuje, že stanovisko kolízneho opatrovníka vo veci je dôležité, no nie je rozhodujúce. V konaní vo veciach maloletých, ktoré možno začať bez návrhu sa súd naďalej spravuje vyšetrovacou zásadou, ktorej dôsledkom je primárna zodpovednosť súdu za zistenie skutkového stavu, ktorá je jeho povinnosťou a ktorú si súd musí splniť bez ohľadu na dôkazné návrhy a aktivitu účastníkov (§ 120 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd zdôrazňuje, že z dokazovania vykonaného okresným súdom jednoznačne vyplýva, že matka rozhodne nemá takú nízku životnú úroveň, ako ju prezentovala v tomto konaní. S prihliadnutím na výdavky, ktorá má matka s maloletou I. v súvislosti s jej navštevovaním prvého stupňa základnej školy, zohľadniac jej vek, zdravotný stav i časový odstup od posledného určenia výživného, ako aj skutočnosť, že otec si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu plní i nákupom vecí pre dcéru mimo rámca výživného určeného súdom, je nepochybné, že výživné otca na maloletú I. zvýšené okresným súdom je aj s ohľadom na jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery stanovené v primeranej výške. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a po zistení, že je nedoplatok na výživnom za obdobie od 01.07.2014 do 31.08.2015 bol okresným súdom vypočítaný správne a taktiež bolo rozhodnuté o primeranej výške splátok otca na výživnom v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. (s ohľadom na osobné, majetkové a zárobkové pomery otca a i samotnú výšku a charakter nedoplatku) a správnosť rozhodnutia o trovách prvostupňového konania, ako aj o zmene pôvodného rozsudku, ktorým bolo určené výživné na maloletú I. (§ 163 ods. 2 O.s.p.), odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

S prihliadnutím na argumentáciu odvolacieho súdu uvedenú vyššie, nebolo potrebné v odvolacom konaní vykonať dôkazy navrhnuté matkou maloletého dieťaťa.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e príпустné.